W KRAKOWIE

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 5 | Warszawa, dnia 15 lipca 1925 roku | Rok VI

46.

№ O/I. Org. 10478.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE CZĘŚCIOWEJ ZMIANY ZARZĄDZENIA O WEWNĘTRZNYM PODZIALE FUNKCYJ I KOMPETENCYJ CENTRALI M. S. Z.
(Dz. Urz. M. S. Z. № 6/24, poz. 83).

Zmieniając częściowo postanowienia Zarządzenia o wewnętrznym podziale funkcyj i kompetencyj Centrali M. S. Z. z dn. 25 lipca 1924 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 6/24, poz. 83), do czasu przeprowadzenia odnośnych zmian w Statucie organizacyjnym M. S. Z., zarządzam niniejszem, co następuje:

§ 1. Z dniem 15 kwietnia 1925 roku Kontrola Urzędów Zagranicznych wydzielona zostaje z Wydziału Budżetowo-Gospodarczego i podlegać będzie kompetencji Inspektora Generalnego Urzędów Zagranicznych.

§ 2. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierzam Naczelnikowi Wydziału Budżetowo-Gospodarczego i Inspektorowi Generalnemu Urzędów Zagranicznych.

Minister
(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 15/IV. 1925 r.

47.

№ O/I. Org. 10526.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE CZĘŚCIOWEJ ZMIANY ZARZĄDZENIA O WEWNĘTRZNYM PODZIALE FUNKCYJ I KOMPETENCYJ CENTRALI M. S. Z.
(Dz. Urz. M. S. Z. № 6/24, poz. 83).

Zmieniając częściowo postanowienia Zarządzenia o wewnętrznym podziale funkcyj i kompetencyj Centrali M. S. Z. z dn. 25 lipca 1924 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 6/24, poz. 83), do czasu przeprowadzenia odnośnych zmian w Statucie organizacyjnym M. S. Z., zarządzam niniejszem, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 maja 1925 r. wszystkie sprawy z zakresu kompetencji Oddziału Traktatowego (O/II. T.) podlegają aprobacie i przedkładane są do podpisu Dyrektora Departamentu Polityczno-Ekonomicznego.

W zakresie wszystkich innych czynności Wydział Traktatowo-Naukowy podlega nadal Dyrektorowi Departamentu Ogólnego.

§ 2. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierzam Naczelnikowi Wydziału Traktatowo-Naukowego.

Minister

(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 24/IV. 1925 r.

48.

№ O/I. Org. 10417.

OKÓLNIK

O NADSYŁANIU MATERJAŁÓW USTAWODAWCZYCH I WYDAWNICTW ZAGRANICZNYCH DO BIBLJOTEK SEJMU I SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

§ 1. Okólnik z dnia 3 kwietnia 1921 r., № 60, w sprawie nadsyłania materjałów i wydawnictw zagranicznych do bibljotek Sejmu i Senatu Rz. P. nie zawsze był przez podległe M. S. Z. urzędy zagranicą należycie wykonywany.

Wobec powyższego oraz ze względu na doniosłość, jaką przedstawia dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej jak najszybsze i najregularniejsze otrzymywanie obcych materjałów ustawodawczych i podstawowych wydawnictw zagranicznych z dziedziny gospodarstwa narodowego, polityki, statystyki i t. p., niniejszem zarządzam, aby nadsyłanie wyżej wymienionych materjałów i wydawnictw, o które zwracają się zarządy bibljotek Sejmu i Senatu Rz. P., odbywało się możliwie szybko i regularnie.

§ 2. Należność za dostarczone wydawnictwa będzie przesyłana przez bibljoteki Sejmu i Senatu Rz. P. do urzędów podległych M. S. Z. zagranicą, czy to przy zamówieniu, czy bezzwłocznie po otrzymaniu rachunku.

W ostatnim wypadku należność winna być przesyłana w walucie, w jakiej rachunek jest wystawiony.

§ 3. Za ścisłe wykonanie niniejszego okólnika odpowiedzialni są Kierownicy wszystkich urzędów podległych M. S. Z. zagranicą.

§ 4. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z., jednocześnie z tem traci moc obowiązującą Okólnik № 60 z dnia 8 kwietnia 1921 r.

Minister

(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 30/IV. 1925 r.

№ O/I. Org. 10307.

49.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIANY ROZPORZĄDZENIA Z DNIA 27 WRZEŚNIA 1923 R. № A/II 74 W PRZEDMIOCIE WYDAWANIA PASZPORTÓW DYPLOMATYCZNYCH I KART PODRÓŻY M. S. Z. (FEUILLES DE ROUTE).

(Dz. U. M. S. Z. № 13/23, poz. 150 i Dz. U. M. S. Z. № 14/23, poz. 179).

W związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. Rz. P. № 64/24, poz. 631) oraz Rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1925 roku w celu wykonania Ustawy z dnia 17 lipca 1924 roku w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. № 33/25, poz. 233), zarządzam następujące zmiany w Rozporządzeniu z dnia 27 września 1923 r., № A/II 74, w przedmiocie wydawania paszportów dyplomatycznych i kart podróży M. S. Z. (feuilles de route) (Dz. U. M. S. Z. № 13/23, poz. 150 i Dz. U. M. S. Z. № 14/23, poz. 179):

1) Punkt 2 § 10 Instrukcji w sprawie wydawania paszportów dyplomatycznych i kart podróży M. S. Z. (feuilles de route) otrzymuje następujące brzmienie:

2. „Specjalni delegaci Rządu Polskiego.“	Poleca wystawienie Minister Spraw Zagranicznych, przyczem we wniosku o wydanie paszportu dyplomatycznego powinna być wymieniona odnośna uchwała Rady Ministrów.

2) Punkt 3 § 10 powyższej Instrukcji otrzymuje następujące brzmienie:

3. „Urzędnicy etatowi Centrali MSZ. we wszystkich stopniach służbowych I kat. stanowisk służbowych i urzędnicy etatowi Centrali MSZ. w VI stopniu służbowym II kat. stanowisk służbowych oraz ich żony.“	Wnioski o wystawienie podpisuje Naczelnik Wydziału Osobowego.

3) Punkt 4 § 10 powyższej Instrukcji otrzymuje następujące brzmienie:

4. „Członkowie ciała dyplomatycznego i konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą:	
a) urzędnicy etatowi podległych M. S. Z. urzędów zagranicą we wszystkich stopniach służbowych I kat. stanowisk służbowych zagranicą oraz ich żony.	Wnioski o wystawienie podpisuje Naczelnik Wydziału Osobowego.

b) attachés wojskowi przy Ambasadach lub Poselstwach, ich pomocnicy oraz ich żony.

Wnioski o wystawienie podpisuje Szef Sztabu Generalnego lub jego zastępca.

c) Radcowie handlowi i emigracyjni przy Ambasadach i Poselstwach oraz ich żony"

Wnioski o wystawienie podpisuje Naczelnik Wydziału Osobowego.

4) Punkt 5 § 10 powyższej Instrukcji otrzymuje następujące brzmienie:

5. „Urzędnicy M.S.Z. wszelkich stopni służbowych i kategoryj, wyjeżdżający jako kurjerzy dyplomatyczni, przyczem urzędnicy, którym nie przysługuje prawo do posiadania paszportów dyplomatycznych w myśl punktów 3 i 4 (§§ 2 i 3 niniejszego Okólnika), otrzymują je tylko na czas trwania podróży kurjerskiej; po odbyciu podróży urzędnicy ci powinni zwrócić paszporty dyplomatyczne do Oddziału Komunikacji M. S. Z.

Wnioski podpisuje Kierownik Oddziału Komunikacji M. S. Z.

5) Punkt 3 § 11 powyższej Instrukcji otrzymuje następujące brzmienie:

3. „Urzędnicy etatowi Centrali MSZ. i podległych M. S. Z. urzędów zagranicą, którym nie przysługuje prawo do paszportów dyplomatycznych, ich żony oraz osoby, wysyłane służbowo przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Wniosek o wystawienie podpisuje Naczelnik Wydziału Osobowego.

6) Punkt 6 § 11 powyższej Instrukcji, ze względu na § 7 Rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, z dnia 6 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. 33/25, poz. 233), kasuje się w całości.

7) Okólnik niniejszy otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Minister
(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 25/V. 1925 r.

50.

O. I. Org. 10431.

INSTRUKCJA

W SPRAWIE ZARZĄDZEŃ MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

I. Formy wydawanych zarządzeń.

§ 1. Wszelkie polecenia i zarządzenia, wydawane przez Ministra Spraw Zagranicznych, czy to jawne, czy tajne lub poufne, mają być ujęte w formę

rozporządzeń, instrukcyj, okólników lub komunikatów, obwieszczeń i t. p., zależnie od podstawy prawnej, na jakiej się opierają.

§ 2. Zarządzenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które stwarzają pewne zasady urzędowania, stanowiące podstawę prawną dla całego szeregu wynikających z nich czynności urzędowych, względnie wyjaśniające istniejące już przepisy, powinny być ujęte, stosownie do istniejących pojęć prawnych, w jedną z trzech następujących form:

a) rozporządzenia, które są aktami natury administracyjnej, ustalającemi pewne przepisy obowiązujące dla organów tej władzy, która rozporządzenia wydaje. O ile rozporządzenie zawiera nietylko zarządzenia skierowane do urzędów, lecz poza tem i przepisy, regulujące stosunek ich do ogółu lub pewnych grup ludności, lub wynika ze stosowanego przepisu umowy międzynarodowej, rozporządzenie takie winno być ogłaszane w formie przepisanej, t. j. umieszczone w Dzienniku Ustaw Rz. P. dla uzyskania mocy obowiązującej;

b) instrukcje, skierowane do podwładnych organów, dotyczące całokształtu jakiejś sprawy, nie poszczególnych, oderwanych, sporadycznie występujących w urzędowaniu kwestyj (zewnętrznie często forma paragrafowana);

c) okólniki, które są aktami, wystosowanemi do większej ilości urzędów, podległych władzy, ogłaszającej okólnik, przyczem niekoniecznie mającemi swe źródło w jakiejś ustawie lub rozporządzeniu Rady Ministrów, względnie poszczególnych Ministrów, w przeciwieństwie do rozporządzeń, które wypływają z wyżej cytowanego tytułu.

§ 3. Wszystkie inne zarządzenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych, nie dające podstaw do ujmowania w jedną z podanych w § 2 form, mogą być ogłaszane w postaci komunikatów, obwieszczeń i t. p.

II. Opracowanie i aprobata zarządzeń.

§ 4. Projekty zarządzeń, w myśl §§ 1, 2 i 3, powinny być opracowane w zależności od treści przez kompetentne Wydziały i Departamenty M. S. Z. Akta te powinny być w miarę potrzeby ujmowane w paragrafy z ustanowieniem daty, od której rozpoczyna się moc obowiązująca wydawanych przepisów. Należy również ustalić wyraźnie, kogo dane zarządzenie dotyczy, lub komu zostaje powierzone wykonanie postanowień, w niem zawartych. Przestrzegać należy również zasady załatwiania poszczególnych spraw oddzielnemi zarządzeniami, unikając łączenia w jednem zarządzeniu różnorodnych kwestyj.

§ 5. Naczelnik odnośnego Wydziału, przed przedłożeniem projektu zarządzenia Dyrektorowi Departamentu, winien uzgodnić ten projekt z zainteresowanemi Wydziałami oraz, w razie potrzeby, z Radcą Prawnym M. S. Z. oraz Oddziałem Organizacyjnym. Następnie projekt zarządzenia zostaje przedłożony Dyrektorowi Departamentu, który, przed oddaniem zarządzenia do podpisu p. Ministrowi lub przed podpisaniem zarządzenia „za Ministra“, wi-

nien w wypadkach, kiedy zarządzenie dotyczy kompetencji innych Departamentów, przesłać je do wglądu Dyrektorów zainteresowanych Departamentów.

§ 6. Zaaprobowane i podpisane, jak wyżej, zarządzenia powinny być odesłane do Oddziału Organizacyjnego celem ogłoszenia, przyczem zarządzenia tajne i poufne winny być traktowane przez cały czas zgodnie z obowiązującemi przepisami Rozporządzenia w przedmiocie traktowania akt tajnych i poufnych (Dz. U. M. S. Z. Nr. 4/1921, poz. 32).

III. Ogłoszenie zarządzeń.

§ 7. Żadne zarządzenie nie może być ogłoszone bez ostatecznej aprobaty i podpisu Ministra Spraw Zagranicznych lub, w jego zastępstwie, Dyrektora kompetentnego Departamentu.

§ 8. Zarządzenia jawne, stosownie do Rozporządzenia z d. 28 września 1921 r. w sprawie wznowienia Dziennika Urzędowego (Dz. Urz. M. S. Z. № 1, poz. 1), podlegają umieszczeniu w Dzienniku Urzędowym M. S. Z., tajne zaś i poufne oraz nie nadające się do ogłaszania drukiem winny być wydawane w oddzielnych egzemplarzach.

§ 9. Zarządzenia, podlegające umieszczeniu w Dz. Urz. M. S. Z., których niezwłoczne ogłoszenie zostanie uznane jednak przez kompetentnego Dyrektora Departamentu za niezbędne, mogą być również wydane w oddzielnych egzemplarzach. Niezależnie zaś od tego, zarządzenia te podlegają następnie umieszczeniu w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

§ 10. Zarządzenia, podlegające ogłoszeniu, powinny zawierać datę ich wydania, numer dziennika wydziałowego oraz numer porządkowych pozycyj ich w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. lub numer porządkowy zarządzeń tajnych i poufnych.

§ 11. Oddział Organizacyjny, w myśl Instrukcji № 53 (№ O. Dr. 63/25) w sprawie wykonywania robót drukarskich w Drukarni M. S. Z., będzie skierowywał wszystkie zarządzenia, podlegające ogłoszeniu, wraz z odpowiedniem zamówieniem do Kierownika Drukarni M. S. Z.

§ 12. Drukarnia M. S. Z. wykonywa zamówienia, stosując się do Instrukcji № 53 (O. Dr. 63/25) w sprawie wykonywania robót drukarskich w Drukarni M. S. Z. Zarządzenia tajne i poufne powinny być wydrukowane na papierze kolorowym, przy ścisłem przestrzeganiu przepisów, zawartych w Rozporządzeniu w przedmiocie traktowania akt tajnych i poufnych (Dz. U. M. S. Z. 4/1921, poz. 32). Cały nakład każdego zarządzenia tajnego lub poufnego powinien być ponumerowany liczbami porządkowemi.

§ 13. Cały nakład zamówionej roboty, z wyjątkiem 21 egzemplarzy, powinien być oddany przez Kierownika Drukarni kompetentnemu Wydziałowi zgodnie z przepisami, zawartemi w § 6 przepisów szczegółowych Instrukcji № 53 (O. Dr. 63/25) w sprawie wykonywania robót drukarskich w Drukarni M. S. Z. Jeden z pozostałych 21 egzemplarzy, stosownie do przepisów tegoż paragrafu, zostaje przechowany w archiwum Drukarni M. S. Z., reszta zaś, t. j.

20 egzemplarzy, skierowana być winna przez Drukarnię do Oddziału Organizacyjnego. O ile chodzi o zarządzenia tajne lub poufne, to dla Oddziału Organizacyjnego i Drukarni przeznacza się 21 ostatnich numerów każdego ponumerowanego nakładu, przyczem Drukarnia otrzymuje ostatni egzemplarz całego nakładu.

§ 14. Zarządzenia o charakterze specjalnie tajnym lub poufnym, zakwalifikowane przez Dyrektora kompetentnego Departamentu, jako nie nadające się do wydrukowania w Drukarni M. S. Z., powinny być odbijane przez osoby zaufane w kompetentnych Departamentach, przyczem przed odbiciem winny być przesłane do Oddziału Organizacyjnego celem wystawienia na nich numeru porządkowego, przewidzianego w § 10 niniejszej Instrukcji. Poza tem 20 egzemplarzy każdego zarządzenia, niezwłocznie po odbiciu, należy przesłać do Oddziału Organizacyjnego, kompletującego i kodyfikującego wszystkie zarządzenia M. S. Z.

IV. Ekspedycja zarządzeń i kompletowanie.

§ 15. Ekspedycja zarządzeń należy do Wydziałów, wydających zarządzenia. Zarządzenia tajne i poufne powinny być rozsyłane przy ścisłem przestrzeganiu Rozporządzenia o traktowaniu akt tajnych i poufnych (Dz. U. M. S. Z. № 4/1921, poz. 32), przyczem powinna być prowadzona ścisła ewidencja ponumerowanych egzemplarzy każdego zarządzenia, rozsyłanych według rozdzielnika.

§ 16. Zarządzenia tajne i poufne, kompletowane przez Oddział Organizacyjny, oraz egzemplarze zapasowe tych zarządzeń powinny być przechowywane w specjalnie do tego przeznaczonej szafie żelaznej.

§ 17. Wszystkie zarządzenia są kompletowane przez Oddział Organizacyjny, który sporządza skorowidze.

§ 18. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 15 kwietnia 1925 r. Jednocześnie z tem tracą moc obowiązującą: 1) Okólnik z d. 17/X. 1921 r. w przedmiocie ogłaszania rozporządzeń i okólników Ministra Spraw Zagranicznych (D. U. M. S. Z. № 1/1921, poz. 2), 2) Okólnik z dn. 12/XI. 1921 r. w przedmiocie ujmowania akt M. S. Z. w formę rozporządzeń, instrukcyj, okólników i innych (D. U. M. S. Z. № 2/21, poz. 10), 3) Rozporządzenie z dnia 7/XI. 1921 r. w przedmiocie wydawania tajnych i poufnych rozporządzeń, okólników i instrukcyj (D. U. M. S. Z. № 2/21, poz. 11), 4) Okólnik z dn. 9/XI. 1921 r. w przedmiocie informowania urzędników Centrali i Urzędów podległych w sprawach mniejszej wagi lub ważniejszych, lecz b. pilnych (D. U. M. S. Z. № 2/21, poz. 12), 5) Komunikat № 59 z dn. 9/XI. 1921 r. w przedmiocie kompletowania rozporządzeń, okólników, instrukcyj, pism okólnych i t. p. (D. U. M. S. Z. № 2/21 poz. 18).

Minister

(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 22 czerwca 1925 r.

№ O/I. Org. 10504.

51.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NIEUJAWNIANIA OPINJI INNYCH WŁADZ PRZEZ WŁADZĘ DECYDUJĄCĄ.

§ 1. Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje w załączeniu do wiadomości i ścisłego wykonania Okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1925 r., № 47 (6489), w sprawie powyższej.

§ 2. Niniejszy Okólnik zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 30 kwietnia 1925 r.

Załącznik do Okólnika O. I. Org. 10504.

PREZYDJUM RADY MINISTRÓW

№ 6489.

Okólnik w sprawie nieujawniania opinji innych władz przez władzę decydującą.

Warszawa, dn. 10 kwietnia 1925 r.

Okólnik № 47.

Do wszystkich Panów Ministrów

w miejscu.

Niejednokrotnie zauważyć można, że w toku spraw, wymagających uzgodnienia lub współdziałania kilku władz, udzielane bywają stronom zainteresowanym informacje co do tego, która władza zajęła w danej sprawie przychylne lub nieprzychylne stanowisko. To samo dotyczy spraw, zdecydowanych już ostatecznie w sensie odmownym, gdzie nieraz władza, zrzucając poniekąd z siebie odpowiedzialność za nieprzychylne załatwienie, wyjaśnia, czy to ustnie, czy to piśmiennie, że dana sprawa z powodu sprzeciwu innej władzy musiała zostać załatwiona odmownie.

W rzeczy samej każdy akt administracyjny, bez względu na to, czy przy jego załatwieniu wymagane jest porozumienie lub współdziałanie innej władzy, jest decyzją jednej władzy państwowej, i władza, wydająca ostateczną decyzję, musi także pod względem formalnym przejąć na siebie całkowitą odpowiedzialność za nią, chociażby ta decyzja zapadła wbrew jej opinji. I nie wolno jest władzy wydającej decyzję stronie interesowanej wyjawiać opinji przychylnej lub nieprzychylnej innych władz współdziałających.

Ponieważ nieprzestrzeganie tej kardynalnej zasady osłabia w wysokim stopniu powagę władz państwowych, wywołując nazewnątrz wrażenie pracy nieskoordynowanej, proszę Pana Ministra o wydanie podległym urzędom polecenia ścisłego przestrzegania powyżej omawianych zasad.

Prezes Rady Ministrów

(—) *Wł. Grabski*

O. I. 4074/25.

52.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NADSYŁANIA DEKLARACYJ I POŚWIADCZEŃ SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ ZABORCZEJ W MYŚL ART. 81 i 84 USTAWY Z DNIA 11 GRUDNIA 1923 R. O ZAOPATRZENIU EMERYTALNEM FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH I ZAWODOWYCH WOJSKOWYCH.

(Dz. U. Rz. P. № 6 z 1924 r., poz. 46).

Stosownie do art. 81 Ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r., Dz. U. Rz. P. № 6/24, poz. 46. wszystkim tym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej lub wojska polskiego pozostawali na służbie jednego z byłych państw zaborczych, jakoteż w służbie b. Wydziału Krajowego galicyjskiego, lub też którzy byli nauczycielami publicznych szkół ludowych lub wydziałowych i przechodzą w stan spoczynku ze służby państwowej polskiej lub ze służby w wojsku polskiem, wlicza się do wysługi emerytalnej pełną ilość lat służby w b. państwie zaborczem, podlegającą zaliczeniu według ustaw emerytalnych odnośnego państwa zaborczego, a względnie według ustaw krajowych galicyjskich, z zastrzeżeniem, że sposób zaliczania czasu tego do wysługi emerytalnej nie może być korzystniejszy, aniżeli w służbie państwowej polskiej cywilnej lub wojskowej.

Zaliczenie to jednak jest uzależnione od postanowień art. 84 tejże Ustawy, zmienionego Ustawą z dnia 13 lutego 1924 r., Dz. U. Rz. P. № 18, poz. 178, który orzeka, że funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy byli członkami kas emerytalnych lub innych kas zaopatrzenia, albo opłacali składki emerytalne do kas b. państw zaborczych, jeśli udowodnią, że praw, z tego tytułu im przysługujących, nie zrealizowali w b. państwach zaborczych, będą mogli korzystać z uprawnień, wynikających z niniejszej Ustawy jedynie pod warunkiem poprzedniego ustąpienia na rzecz Skarbu Państwa wszelkich praw, przysługujących im z tytułu uczestnictwa w tych kasach, względnie opłacania składek emerytalnych. Funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w całości lub w części zrealizowali swe prawa do powyższych kas i przeszli do służby państwowej polskiej, dolicza się do wysługi emerytalnej czas służby, za który podjęli składki, pod warunkiem wpłacania do Skarbu Państwa kwot, pobranych z tych źródeł, wedle kursu, który ustaliło Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 stycznia 1925 r., Dz. U. Rz. P. № 11, poz. 77. W przeciwnym razie, lata służby za okres podniesionych składek będą mogły być doliczone do wysługi emerytalnej jedynie jako praca zawodowa (art. 97 lub 101 wspomnianej Ustawy).

W związku z powyższem wzywam wszystkich tych urzędników i funkcjonarjuszów M. S. Z., którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali na służbie jednego z b. państw zaborczych lub b. Wydziału Krajowego galicyjskiego, aby, celem uregulowania swoich praw emerytalnych w Państwie Polskiem, nadesłali Wydziałowi Osobowemu Minister-

stwa Spraw Zagranicznych, najdalej w ciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego Okólnika w Dzienniku Urzędowym M. S. Z., —

1) urzędowe poświadczenie swojej dawniejszej służby państwowej cywilnej i wojskowej (zaborczej), tej mianowicie, która, w myśl odnośnych Ustaw b. państwa zaborczego, podlegała zaliczeniu do emerytury. Poświadczenia takie, w myśl odnośnych przepisów skarbowych winny być uzyskane od odpowiednich władz zaborczych, przyczem pożądane byłoby uzyskanie oryginalnego wykazu służby.

2) odpowiednią deklarację w myśl art. 84 Ustawy emerytalnej według brzmienia, podanego w załącznikach № 1 i 2 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r., Dz. U. Rz. P. № 32, poz. 320. Podpisy na deklaracjach urzędników Centrali zalegalizuje Wydział Osobowy Ministerstwa, podpisy zaś urzędników Ambasad, Poselstw i Konsulatów Rz. P. zalegalizują te Urzędy, w których ci urzędnicy pełnią służbę.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych nadmienia, że zaliczone przez jedną z Komisyj Weryfikacyjnych lata państwowej służby zaborczej do wysługi lat, w związku z Ustawą uposażeniową z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. U. Rz. P. № 65, poz. 429, nie są brane pod uwagę przy wymiarze emerytury na zasadzie art. 81 Ustawy emerytalnej. Uchwały tych Komisyj mają znaczenie tylko przy wymiarze uposażenia emerytalnego z art. 97 i 98 tejże Ustawy (praca zawodowa).

Okólnik powyższy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, d. 4/V. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

53.

№ O/I. Org. 10759.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KIEROWANIA KORESPONDENCJI DO INSPEKTORA GENERALNEGO URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

W związku z zarządzeniem № O/I. Org. 10478 z dn. 15 kwietnia 1925 r. o wydzieleniu Oddziału Kontroli Urzędów Zagranicznych z Wydziału Budżetowo-Gospodarczego i podporządkowaniu tego Oddziału Inspektorowi Generalnemu Urzędów Zagranicznych, zarządzam, by cała korespondencja i wszystkie sprawy, należące do kompetencji powyższego Oddziału, były kierowane od dnia dzisiejszego do Inspektoratu Generalnego Urzędów Zagranicznych — Oddział Kontroli Rachunkowej, który otrzymuje sygnaturę — O. G. Insp.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dn. 22 czerwca 1925 r. Dyrektor Departamentu.

54.

№ O/I. Org. 10781.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEPROWADZANIA REWIZJI PRZEZ INSPEKTORA GENERALNEGO PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

Wobec ujawnienia w ostatnich czasach szeregu nadużyć w podległych M. S. Z. Urzędach zagranicznych, powołując się na Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 28 stycznia 1925 r. (Dz. Urz. Rz. P. № 17/25, poz. 116), ustanawiające Urząd Inspektora Generalnego celem ustalenia nadzoru nad działalnością administracyjno-finansową i gospodarczą podległych M. S. Z. Urzędów Dyplomatycznych i Konsularnych, — zarządzam niniejszem, co następuje:

1. Inspektorowi Generalnemu przysługuje prawo dokonywania każdej chwili inspekcji Urzędów zagranicznych w ramach, przewidzianych w powyższem Rozporządzeniu Rady Ministrów.

2. Kierownicy Urzędów Dyplomatycznych i Konsularnych obowiązani są ułatwiać Inspektorowi Generalnemu przeprowadzenie inspekcji i udzielić mu wszelkich informacyj, niezbędnych dla wykonywania powierzonych mu czynności.

3. W razie zażądania przez Inspektora Generalnego sił pomocniczych dla przeprowadzenia inspekcji, podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne (Poselstwa i Konsulaty) winny przydzielać niezbędnych urzędników do dyspozycji Inspektora Generalnego.

4. Odpowiedzialnymi za ścisłe wykonanie postanowień niniejszego Okólnika są Kierownicy podległych M. S. Z. Urzędów Zagranicznych.

Minister
(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 30 czerwca 1925 r.

55.

O/I. Org. 10464.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEDKŁADANIA PREZYDENTOWI RZECZYPOSPOLITEJ DO PODPISU DOKUMENTÓW RATYFIKACYJNYCH, PEŁNOMOCNICTW DLA DELEGATÓW RZĄDU DO NEGOCJOWANIA UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH I REPREZENTOWANIA POLSKI NAZEWNĄTRZ, EXEQUATUR DLA KONSULÓW PAŃSTW ZAGRANICZNYCH W POLSCE I LISTÓW KOMISYJNYCH DLA KONSULÓW PAŃSTWA POLSKIEGO.

§ 1. Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje w załączeniu do wiadomości i ścisłego wykonania Okólnik Prezesa Rady Ministrów z dn. 25 marca 1925 r. № 42 (4324) w sprawie powyższej.

§ 2. Okólnik niniejszy zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Za Ministra
(—) *W. T. Dobrzyński*
Naczelnik Wydziału
w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa, d. 7/IV. 1925 r.

Załącznik do Okólnika O. I. Org. 10464.

PREZYDJUM RADY MINISTRÓW
№ 4324.

Przedkładanie Prezydentowi Rzeczypospolitej do podpisu dokumentów ratyfikacyjnych, pełnomocnictw dla delegatów Rządu do negocjowania umów międzynarodowych i reprezentowania Polski nazewnątrz, exequatur dla konsulów państw zagranicznych w Polsce i listów komisyjnych dla konsulów Państwa Polskiego.

Warszawa, dn. 25 marca 1925 r.

Okólnik № 42.

Do wszystkich Panów Ministrów

w miejscu.

Powołując się na pismo moje z dnia 27 maja 1924 r. № 7102 (Okólnik № 66), proszę Pana Ministra o wydanie zarządzeń, by zgłaszanie się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o wystawienie pełnomocnictw dla delegatów Rządu na konferencje międzynarodowe następowało możliwie wcześnie, gdyż, jak wykazała praktyka, wspomniany mój Okólnik nie był niejednokrotnie przestrzegany. Zarazem ujawniła praktyka dotychczasowa, że termin tygodniowy, podany w tymże Okólniku jest zbyt krótki, zwłaszcza w przypadkach, gdy Pan Prezydent Rzeczypospolitej przebywa poza Warszawą, i odpowiednie dokumenty muszą być przesyłane do Jego miejsca pobytu.

Z tego względu uważam za konieczne, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oraz Kancelarją Cywilną Prezydenta Rzeczypospolitej, zmienić postanowienia tego Okólnika w tym kierunku, że zgłaszanie się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o pełnomocnictwa dla delegatów Rządu na konferencje międzynarodowe winno następować conajmniej na 10 dni przed terminem, w którym pełnomocnictwa mają być doręczone delegatom. Zarazem uważam za potrzebne trzymanie się tego samego terminu we wszystkich przypadkach, gdy potrzebne jest wydanie jakiegokolwiek aktu rządowego Prezydenta Rzeczypospolitej dla zużytkowania go nazewnątrz, w szczególności podpisanie dokumentów ratyfikacyjnych umów międzynarodowych. Ilekroć przeto dane Ministerstwo jest zainteresowane w tem, by dokument ratyfikacyjny pewnej umowy był podpisany w pewnym określonym terminie, winno conajmniej na 10 dni przed tym terminem zwrócić się w tej sprawie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Niezmienione niniejszym Okólnikiem postanowienia Okólnika № 66 z 1924 r. pozostają w mocy.

Prezes Rady Ministrów

(—) *Wł. Grabski*

56.

K. III. c. 3095.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NIEŚCISŁEJ INTERPRETACJI OKÓLNIKA № K. III. c. 1882 Z DNIA 7/III. 1924 R.

W powyższym Okólniku podane zostały polskim Placówkom zagranicznym wskazówki, w jaki sposób należy załatwiać podania osób, zamieszkałych w Rz. P., względnie regulować należności z tytułu załatwionych podań; jed-

nak większość Placówek dotychczas nieściśle wykonywa Okólnik № K. III. c. 1882/24, szczególniej w części, dotyczącej ustalenia wysokości należnej opłaty konsularnej, tak np., w korespondencji do urzędów administracyjnych Rz. P., Placówki żądają pobrania od petenta opłaty według jednej z pozycyj O. T. K. z zastosowaniem mnożnika fikcyjnego 0,2.

Ponieważ urzędom administracyjnym w Polsce nie są znane wewnętrzne zarządzenia M. S. Z., obowiązujące jedynie podległe mu Urzędy, przeto urzędy administracyjne zmuszone są w tych wypadkach prosić o wyjaśnienie Min. Spraw Zagr., wywołując w ten sposób korespondencję, której można było uniknąć.

W celu usunięcia na przyszłość tych niedokładności w urzędowaniu polskich Placówek zagranicznych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca w korespondencji z urzędami administracyjnemi w Polsce wskazywać ściśle wysokość opłaty konsularnej (w złotych), jaką należy pobrać od petenta. Wysokość należnych kosztów rzeczywistych może być podana w walucie urzędowania Placówki.

Za Ministra

(—) *J. Gorzechowski*

Naczelnik Wydziału

Warszawa, dn. 20/IV. 1925 r. w z. Dyrektora Departamentu.

K. III. b. 3194.

57.

OKÓLNIK

W SPRAWIE KONWOJENTÓW PRZY TRANSPORTACH EMIGRANTÓW.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina, że urzędnicy zarówno Centrali, jak i podległych M. S. Z. Urzędów zagranicznych, odbywający podróż w charakterze konwojentów transportów emigracyjnych, winni stosować się do przepisów, zawartych w „Tymczasowej Instrukcji dla Delegatów Urzędu Emigracyjnego."

Instrukcja ta jest wręczana przez Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej każdemu delegatowi przed wyjazdem. Konwojenci, jadący z Ameryki do Europy, otrzymują ją w Konsulacie Generalnym Rz. P. w New-Yorku.

Punkt 12 wspomnianej „Instrukcji" nakłada obowiązek na konwojentów składania szczegółowych sprawozdań z podróży, co jest szczególnie ważne dla celów Kontroli Towarzystw Okrętowych.

Za Ministra

(—) *J. Gorzechowski*

Naczelnik Wydziału

Warszawa, dn. 2/V. 1925 r. w z. Dyrektora Departamentu.

K. III. a. 3337.

58.

OKÓLNIK

W SPRAWIE STWIERDZANIA OBYWATELSTWA POLSKIEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje w załączeniu do wiadomości Okólnik Min. Spr. Wewn. № 33/B. O. 18177, zaznaczając, że, w wypadkach przekroczenia go przez urzędy administracyjne I-ej instancji, należy zwracać na to uwagę odnośnego województwa (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Delegata Rządu w Wilnie), z jednoczesnem powołaniem się na datę i № Okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra
(--) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 7.V. 1925 r.

Załącznik do Okólnika K. III. a. 3337.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
№ BO. 18177/24,
Warszawa, dnia 1 kwietnia 1925 r.

Okólnik № 33.

Do wszystkich pp. Wojewodów, p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, p. Delegata Rządu w Wilnie.

Placówki Rz. P. w pismach swych, wysyłanych do starostw w sprawie stwierdzenia obywatelstwa polskiego osób, ubiegających się o paszport, dołączają ich fotografje dla umożliwienia władzom administracyjnym stwierdzenia identyczności osoby, starającej się o paszport w placówkach zagranicznych. Większość starostw przechodzi do porządku dziennego nad sprawą stwierdzenia identyczności, która ma bardzo doniosłe znaczenie dla placówek zagranicznych wobec częstego podszywania się interesantów pod obce nazwiska.

Nieodpowiednio również urzędy administracyjne załatwiają niejednokrotnie korespondencje z Konsulatami polskiemi w przedmiocie ustalenia stosunku do służby wojskowej obywateli polskich. Na zapytanie, czy zachodzą przeszkody w wydaniu paszportu dla danej osoby, zwłaszcza pod względem wojskowym, Konsulat niejednokrotnie otrzymuje w odpowiedzi lakonicznej komunikaty, jak np. „na pismo z dn.......... powiadamiam, że X. Y. .... jest tam zapisany do ksiąg ludności. Czy X.................... uczynił zadość obowiązkowi służby wojskowej? nie ustalono. Innych przeszkód przeciwko wydaniu paszportu zagranicznego starostwo nie znajduje."

Stwierdzenie stosunku do służby wojskowej należy do czynności władz krajowych, a odpowiedź tego rodzaju, jak wyżej przykładowo przytoczono, wstrzymuje załatwienie sprawy, powodując znów dalszą korespondencję, przysparzając urzędom pracy i powiększając wydatki pocztowe.

Aby wyżej wytknięte braki i niedokładności urzędowania nadal się nie powtarzały, Ministerstwo poleca zarządzić podległym urzędom administracyjnym, aby przy odpowiedziach na pisma Konsulatów Rz. P.

1) dotyczące stwierdzenia identyczności danej osoby, zwracały, ostemplowaną urzędową pieczęcią, fotografję interesowanego z wyraźnem zaznaczeniem, że identyczność jego została stwierdzona, względnie, z jakich powodów nie mogła być stwierdzona,

2) dotyczące zaś ustalenia stosunku obywatela polskiego do służby wojskowej, traktowały z możliwie największą dokładnością i udzielały, po uprzedniem porozumieniu się z odnośną P. K. U., wyczerpujących, zupełnie jasnych i określonych odpowiedzi, wykluczających .możność dowolnego ich interpretowania.

Minister
(—) *Ratajski*

59.

K. III. a. 3522.

OKÓLNIK

W SPRAWIE POWIADAMIANIA URZĘDÓW ADMINISTRACYJNYCH I-EJ INSTANCJI O ZAKREDYTOWANYCH OPŁATACH PASZPORTOWYCH.

Wobec tego, że dotychczasowy tryb powiadamiania urzędów administracyjnych I-ej instancji w kraju o zakredytowanych przez Urzędy Konsularne Rz. P. zagranicą poszczególnym obywatelom polskim opłatach paszportowych nastręcza zbędne w danym wypadku pośrednictwo Min. Spr. Zagranicznych oraz Min. Spr. Wewnętrznych i pociąga za sobą również zbędną korespondencję oraz stratę czasu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszem, by Urzędy Konsularne przesyłały zawiadomienia o zakredytowanych opłatach paszportowych wyłącznie w jednym egzemplarzu i bezpośrednio do tych urzędów administracyjnych, które dany paszport wystawiły.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, d. 7/V. 1925 r.

60.

K. III. b. 2089.

OKÓLNIK

W PRZEDMIOCIE ZAŁATWIANIA SPRAW, DOTYCZĄCYCH POSZUKIWAŃ ZAGINIONYCH OBYWATELI RZ. P. LUB ICH KREWNYCH ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że, z chwilą ogłoszenia niniejszego Okólnika, wprowadza nowy tryb załatwiania spraw, dotyczących poszukiwań zaginionych obywateli Rz. P. lub ich krewnych zagranicą.

W sprawach powyższych, jako nie wymagających interwencji Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Urzędy Konsularne Rz. P. powinny przeprowadzać na przyszłość korespondencję bezpośrednio z krajowemi władzami administracyjnemi I-ej instancji. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało już w tym sensie stosowne zarządzenia władzom administracyjnym (Okólnik M. S. W. z dnia 11 marca 1925 r., B. O. 3850/25).

Technika załatwiania spraw, dotyczących poszukiwań osób zaginionych będzie następująca:

Podania w sprawie poszukiwań petenci składają do starostw według miejsca swego zamieszkania, starostwa przesyłają te podania bezpośrednio do kompetentnych Urzędów Konsularnych Rz. P. zagranicą i od nich w tejże drodze otrzymują odpowiedź. Wyjątek stanowi korespondencja starostw z Urzędami Konsularnemi Rz. P. w ZSRR., która odbywać się może tylko drogą pośrednią przez Ekspedyt Kurjerski M. S. Z., zgodnie z dotychczasową praktyką.

Okólnik niniejszy nie dotyczy spraw, wszczętych na skutek rekwizycji władz sądowych.

I.

W wypadku, gdy informacje o osobie poszukiwanej, zawarte w podaniach, nadsyłanych przez starostwa, są niezupełne, lub poszukiwania nie dały pomyślnych rezultatów, należy, by Urzędy Konsularne wywieszały w swoich lokalach przez określony termin (2—3 miesięcy) wykazy osób poszukiwanych i obwieszczenia z wezwaniem do wszystkich, którzy o życiu lub śmierci zaginionych posiadają wiadomości, przesyłając jednocześnie odpisy wywieszanych wykazów do innych konsulatów Rz. P., w których obrębie zaginiony przypuszczalnie może być znany, dla przeprowadzenia podobnej procedury.

II.

Przy poszukiwaniach w ZSRR. zdarza się, że dane, dotyczące osoby zaginionej, są niewystarczające dla przeprowadzenia poszukiwań przez Konsulat, lecz dostateczne dla rozpoczęcia poszukiwań za pośrednictwem władz sowieckich; poszukiwania mogą być przeprowadzone przez władze sowieckie, o ile poszukujący opłaci koszta w kwocie 5 rb. zł. W ostatnim wypadku starostwa przesyłają podania, wraz z opłatą 5 rb. zł. (która to kwota może być przesyłana również w ekwiwalencie) na koszty poszukiwań, do Ministerstwa, Departament Konsularny — Kasa Konsularna. Następnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła podania do odnośnego Konsulatu Rz. P., zaznaczając, że kwota 5 rb. zł. na pokrycie opłat sowieckich została uiszczona do Kasy Konsularnej. Dalszą korespondencję w danej sprawie prowadzi bezpośrednio Konsulat ze starostwem i odwrotnie. Czy informacje w podaniu są wystarczające dla poszukiwań przez władze sowieckie, ocenia odnośny Konsulat Rz. P., powiadamiając o tem starostwo. Niezależnie od tego, petent, nie czekając na ocenę Konsulatu, może, przy składaniu podania starostwu, przeznaczyć 5 rb. zł. na ewentualne poszukiwania za pośrednictwem władz sowieckich. Po uzyskaniu ostatecznych wiadomości o osobie poszukiwanej należy w każdym poszczególnym wypadku zawiadomić Kasę Konsularną Ministerstwa Spraw Zagranicznych, czy złożona w depozycie kwota winna być zwrócona petentowi, czy też nie. O ile pieniądze mają być zwrócone petentowi, należy powołać się na № pisma, przy którem pieniądze były

nadesłane do Kasy Konsularnej, oraz podać adres osoby lub urzędu, któremu należy je zwrócić.

III.

O ile poszukiwania w ZSRR. pragną przeprowadzić za pośrednictwem Konsulatów Rz. P. osoby, zamieszkałe zagranicą, w takich wypadkach, celem uniknięcia zbytecznego przesyłania pieniędzy, przeznaczonych na pokrycie opłat sowieckich za poszukiwania, mając na względzie ewentualny ich zwrot petentowi, należy, by Urząd Konsularny, po otrzymaniu 5 rb. zł. (lub ekwiwalentu w stałej walucie), zatrzymywał je u siebie tytułem depozytu, aż do chwili otrzymania od Konsulatu, który przeprowadzał poszukiwania, definitywnej odpowiedzi. Przesyłając podanie petenta do Konsulatu Rz. P. w ZSRR., który w porozumieniu z władzami sowieckiemi ma poszukiwań dokonać, należy powiadomić Konsulat Rz. P. o uczynionem przez petenta zabezpieczeniu opłat sowieckich. Po uzyskaniu ostatecznych wyników poszukiwań, Konsulat przekazuje zatrzymaną w depozycie kwotę do Kasy Konsularnej Ministerstwa Spraw Zagranicznych, ewentualnie zwraca ją petentowi, o ile Konsulat poszukujący zaznaczy, iż żadnych wydatków nie poniósł.

IV.

Podania w sprawie poszukiwań podlegają zasadniczo normalnej opłacie stemplowej. W drodze wyjątku zwalniane są od tej opłaty podania w sprawie odszukania zaginionych jeńców wojennych (vide Dz. Ust. Rz. P. № 44/23, poz. 298, § 6 przepisów z dn. 24/IV 23 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań) oraz osób, przedstawiających świadectwo ubóstwa wystawione przez powołane władze polskie.

V.

Dalszą korespondencję w sprawach, dotyczących poszukiwań osób, wszczętych za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych i jeszcze ostatecznie nie załatwionych, należy nadal prowadzić za pośrednictwem odnośnych władz krajowych.

Za Ministra
(—) *W. Babiński.*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 8/V. 1925 r.

61.

K. III. c. 3723.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WYSOKOŚCI OPŁAT POBIERANYCH OD OBYWATELI OBCYCH ZA WIZY PASZPORTOWE.

Powołując się na Okólnik № 151/24 z dn. 10 października 1924 roku, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że, na podstawie otrzymanych od właściwych placówek Rz. P. zagranicą zawiadomień, należy pobierać:

1) od obywateli japońskich opłatę za wizy stosownie do Okólnika № 151/24 z du. 10 października 1924 r.
2) od obywateli fińskich opłatę za wizy stosownie do Okólnika № 151/24 z tą zmianą, że za wizę wielokrotną należy pobierać na zasadzie wzajemności 25 frs. zł.
3) od obywateli brazylijskich opłatę za wizy stosownie do okólnika № 151/24 z dn. 10 października 1924 r.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 12/V. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

K. III. b. 3615.

62.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NADSYŁANIA PISM ULOTNYCH PROPAGANDOWYCH PRZECIWGRUŹLICZYCH.

Zgodnie z życzeniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi Urzędy Konsularne w Anglji, Francji, Niemczech i Stanach Zjednoczonych Ameryki o zebranie wydawanych przez organizacje społeczne i urzędy państwowe broszur, afiszów, odezw i t. p. w sprawie zwalczania gruźlicy i przesłanie do Departamentu Opieki Społecznej Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 13/V. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

K. III. c. 2414,

63.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT ZA LEGALIZACJĘ DUPLIKATÓW ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARU.

Stosownie do obowiązujących przepisów, Konsulaty Rz. P. zagranicą pobierają za legalizację duplikatów świadectw pochodzenia towaru opłaty w wysokości, ustalonej dla oryginałów tych świadectw (p. 1. O. T. K.).

Mając na względzie, że, według otrzymanych informacyj, świadectwa pochodzenia towaru giną nie z winy eksportera, lecz przeważnie na poczcie lub na kolei, przyczem nie można ustalić, który z urzędów pocztowych lub kolejowych (polski lub innego państwa) ponosi odpowiedzialność za zagu-

biony dokument, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w celu usunięcia wszelkich możliwych nieporozumień i trudności w obrocie handlowym pomiędzy Polską a zagranicą, zarządza, aby w wypadku, gdy eksporter udowodni, że świadectwo pochodzenia zostało zagubione, oraz, że odnośny towar został faktycznie wysłany, Konsulaty Polskie zagranicą wizowały duplikaty tych świadectw za opłatą 2 zł. = 2 fr. zł., stanowiącą minimum ustalonej obecnie opłaty za wydane oryginały.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 20/V. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

K. III. a. 4214.

64.

OKÓLNIK

W SPRAWIE REJESTRÓW KASOWYCH.

Wobec rozbieżności, jaka uwidocznia się przy zapisywaniu do rejestrów kasowych przez poszczególne Urzędy Konsularne Rz. P. zagranicą opłat, pobieranych za wydawanie, przedłużanie i uzupełnianie paszportów, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że wszelkiego rodzaju przedłużenia i uzupełnienia paszportów winny być odnotowywane w rejestrach paszportowych, odnośne zaś opłaty zapisywane na pozycję „paszporty".

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 20/V. 1925 r. Dyrektor Departamentu.

K. II. b. 2038.

65.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZABEZPIECZENIA PRAW Z TYTUŁÓW NA OKAZICIELA, WYWIEZIONYCH NA TERYTORJUM Z. S. R. R.

Główny Urząd Likwidacyjny, prowadząc rejestrację pretensyj do Rządu Związku Socjalistycznych Republik Rad o zwrot papierów wartościowych, bądź wywiezionych na terytorjum Republik Rad, bądź złożonych w instytucjach państwowych, społecznych i kredytowych na tem terytorjum, uznał za konieczne podać do wiadomości osób prawnych i fizycznych zainteresowanych, w sprawach wspomnianej kategorji, że zgłoszenia, jakie Główny Urząd Likwidacyjny utrzymuje w ewidencji, nie zawierają ani wszystkich danych, ani dowodów, jakich wymaga Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dn. 16 marca 1925 r. (Dz. Ust. № 28, p. 202) o wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dn. 27 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. № 115, poz. 1032).

W związku z tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych uprasza Konsulaty o podanie do wiadomości obywateli polskich, przebywających zagranicą, a będących właścicielami tudzież depozytarjuszami wywiezionych tytułów, by do 1 sierpnia 1925 r. złożyli w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym w Warszawie, ul. Foksal 3, względnie przesłali do tego Urzędu nowe podania, niezależnie od dawniejszych zgłoszeń lub rejestracyj.

Podanie winno zawierać imię i nazwisko, przynależność państwową petenta, miejsce zamieszkania jego, wykaz papierów wartościowych, termin wywiezienia ich na terytorjum Z. S. R. R., względnie złożenia w instytucjach na temże terytorjum. Do podania należy dołączyć 4 odpisy wykazu papierów wartościowych, sporządzone według wzoru, załączonego do wspomnianego Rozporządzenia wykonawczego, oraz stosowne dokumenty dowodowe (kwity depozytowe, wyciągi z ksiąg rachunkowych i t. p.) w oryginałach, wraz z prywatnym odpisem każdego, przyczem należy uiścić stosowną opłatę stemplową, a także, w razie wydania decyzji zabezpieczającej, pokryć koszta jednorazowego ogłoszenia jej w „Monitorze Polskim“.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 16 czerwca 1925 r.

K. I. 3957.

66.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OKÓLNIKA O „IZBACH MORSKICH.“

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę, że w Dzienniku Ustaw № 36 z r. 1925 została ogłoszona ustawa o „Izbach Morskich.“

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 10 lipca 1925 r.

O. I. Org. 10434, 10518, 10556. 10734.

67.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż:

1) lokal Konsulatu honorowego Rz. P. w Nicei mieści się przy ulicy Halévy № 14;

2) Poselstwo Rz. P. w Budapeszcie przeniosło swe biura do nowego lokalu pod adresem: Budapest, I. Országház-utcza 13;

3) Ambasada Rz. P. w Paryżu przeniosła swoje biura do lokalu pod adresem: 14, Avenue de Tokio;

4) Konsulat honorowy Rz. P. w Malmö mieści się od dnia 1 kwietnia przy Jöns Filsgatan 2.

O. I. Org. 10735.

68.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NALEŻYTEGO ADRESOWANIA W KORESPONDENCJI DO STAROSTWA BŁOŃSKIEGO W GRODZISKU.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powiadomiło Min. Spr. Zagr. pismem AO. 1326 z dn. 31 mają r. b., iż podległe M. S. Z. Urzędy zagraniczne mylnie adresują korespondencję, przeznaczoną dla starostwa błońskiego w Grodzisku, co powoduje zwłokę w załatwianiu poszczególnych spraw.

Wobec powyższego, M. S. Z. podaje adres tego starostwa we właściwem brzmieniu: „Starostwo Błońskie w Grodzisku — Województwo Warszawskie“.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 25/VI. 1925 r.

69.

K. III. c. 4224.

SPROSTOWANIA.

W komunikacie K. III. c. 11452/24 z dn. 20 grudnia 1924 r. w sprawie wysokości opłat wizowych od obywateli obcych, zamieszczonym w Dz. Urz. M. S. Z. № 1/25, poz. 7, w punkcie *c*: zamiast „za wizę przemysłową“ — winno być „za wizę tranzytową“; w punkcie *d*: zamiast „za wizę transportową powrotną“ — winno być „za wizę tranzytową powrotną“.

O. I. Org. 10672.

W Dzienniku Urzędowym № 12 z 1924 r., w spisie podległych M. S. Z. Urzędów zagranicznych (poz. 149), w dziale „Polska sieć Urzędów Konsularnych, w rubryce „Rumunja“ (str. 211), błędnie wydrukowano nazwisko Konsula Rz. P. w Czerniowcach — „Lorentowicz Eustachy“ — zamiast, jak być powinno, — „Lorenowicz Eustachy.“

O/I. 3531.

70.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU KWIETNIU 1925 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Neuman Władysław — Radcą legacyjnym II kl. w VI st. sł. i Kierownikiem Biura Prasowego Poselstwa Rz. P. w Rydze, z dniem 1 stycznia 1925 r.

Gawroński Jan — Tyt. Sekretarz legacyjny Poselstwa Rz. P. w Hadze — Sekretarzem II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Hadze, z dniem 1 lutego 1925 r.

Iłłakowicz Kazimiera — urzędniczka kontraktowa w M. S. Z. — Referendarzem w VII st. sł., z dniem 6 kwietnia 1925 r.

Zaniewski Henryk — Sekretarz legacyjny na służbie prowizorycznej w Poselstwie Rz. P. w Tokjo — Sekretarzem legacyjnym II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Tokjo, z dniem 1 kwietnia 1925 r.

Gunnar Holm — Konsulem honorowym Rz. P. w Malmoe, z dniem 1 kwietnia 1925 r.

Winiarz Roman — Wicekonsul honorowy, Kierownik Konsulatu hon. Rz. P. w Hawrze — Konsulem honorowym Rz. P. w Hawrze, z dniem 24 kwietnia 1925 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M.S.Z.:

Baliński Stanisław — na służbę prowizoryczną w charakterze referendarza w VIII st. sł., z dniem 1 maja 1925 r.

Lochschmid Józef — urzędnik kontraktowy w Poselstwie Rz. P. w Wiedniu — na służbę prowizoryczną w charakterze Naczelnika Kancelarji w VIII st. sł. do Poselstwa Rz. P. w Pradze, z dniem 1 lipca 1925 r.

Dębowski Karol — urzędnik kontraktowy w Konsulacie Rz. P. w Lille — na służbę prowizoryczną w charakterze Sekretarza konsularnego II kl. w IX st. sł. do Konsulatu Rz. P. w Lille, z dniem 1 marca 1925 r.

Grzeszkowiak Roman — urzędnik kontraktowy w Konsulacie Rz. P. w Essen — na służbę prowizoryczną w charakterze Sekretarza konsularnego II kl. w IX st. sł. do Konsulatu Rz. P. w Essen, z dniem 1 maja 1925 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Chełmicki Bohdan — Radca legacyjny i Kierownik Wydziału Konsularnego Rz. P. w Moskwie — do Centrali M. S. Z. z dniem 1 maja 1925 r.

Dr. Grabowski Tadeusz — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. w Sofji — do Centrali M. S. Z., — Dekretem z 14 kwietnia 1925 r.

Eska Stanisław — St. Referent w M. S. Z. — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku w charakterze Konsula II kl. w VI st. sł. oraz Kierownika Konsulatu, z dniem 1 maja 1925 r.

Tabor Wojciech — Referendarz w M. S. Z. — do Konsulatu Rz. P. w Essen w charakterze Wicekonsula II kl. w VII st. sł., z dniem 16 kwietnia 1925 r.

Lipaczyński Czesław — Sekretarz konsularny w VIII st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Moskwie w charakterze Sekretarza konsularnego I kl. w VIII st. sł.

Łaciński Wacław — Naczelnik Kancelarji Poselstwa Rz. P. w Pradze — do Centrali M. S. Z., z dniem 30 czerwca 1925 r.

Kicki Władysław — urzędnik IX st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Tallinnie w charakterze Sekretarza konsular- II kl. w IX st. sł., z dniem 1 kwietnia 1925 r.

ZWOLNIENI:

Barciszewski Leon — Konsul Rz. P. w Essen zwolniony ze służby w M. S. Z. na własną prośbę z dniem 31 marca 1925 r.

Dr. Parnes Edmund — Sekretarz legacyjny I kl. w Poselstwie Rz. P. w Wiedniu, odwołany do Centrali M. S. Z. z dniem 30 kwietnia 1925 r., zwolniony z dniem 30 czerwca 1925 r.

Szpotański Stanisław — Kierownik Biura Prasowego w Paryżu, odwołany z dniem 31 maja r. b. do Centrali M. S. Z., zwolniony z dniem 31 sierpnia 1925 r.

Połoński Witold — Tyt. Konsul II kl. w M. S. Z., na własną prośbę, z dniem 30 czerwca 1925 r.

Roszkowska Marja — urzędniczka IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Medjolanie, z dniem 30 kwietnia 1925 r.

Hartman Happach Wilhelm Jerzy — Konsul hon. Rz. P. w Malmoe na własną prośbę zwolniony z zajmowanego stanowiska z dniem 31 marca 1925 r.

PRZENIESIONY W STAN SPOCZYNKU:

Sienkiewicz Oskar — urzędnik VI st. sł. w M. S. Z. na własną prośbę z dniem 31 maja 1925 r.

71.

O. I. 4449/25.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU MAJU J925 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Baranowski Władysław — powołany na stanowisko Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Rz. P. w Sofji w V st. sł. — Dekretem z dnia 13 maja 1925 r.

Hempel Stanisław — Radca legacyjny w M. S. Z. w VI st. sł. — Radcą legacyjnym I klasy w V st. sł. oraz Kierownikiem Poselstwa Rz. P. w Teheranie, w charakterze Chargé d'Affaires, z dniem 1 maja 1925 r.

Mazurkiewicz Władysław — Radca legacyjny i Chargé d'Affaires w Buenos-Ayres, powołany na stanowisko Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w V st. sł. w Buenos-Ayres — Dekretem z dnia 18 maja 1925 r.

Natanson Stefan — Radcą ministerjalnym w V st. sł. i Kierownikiem Drukarni M. S. Z., z dniem 1 stycznia 1925 r.

Grabiński Mieczysław — Sekretarz konsularny w VII st. sł. w M. S. Z., Wicekonsulem II kl. w VII st. sł. z przydziałem do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Belgradzie, z dniem 1 czerwca 1925 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Dr. Grotowski Stefan — Konsul Generalny Rz. P. w Nowym Yorku — do Centrali M. S. Z., z dniem 30 kwietnia 1925 r.

Zieleziński Adam — Radca legacyjny w Poselstwie Rz. P. w Moskwie, powierzone kierownictwo Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Moskwie z dniem 28 maja 1925 r.

Bociński Józef — Sekretarz legacyjny w VII st. sł. — do Poselstwa Rz. P. w Tokio na stanowisko Sekretarza legacyjnego w VII st. sł., z dniem 1 kwietnia 1925 r.

Karczewski Jan — Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku, do Centrali M. S. Z. z dniem 31 maja 1925 r.

Zabłocki Leon — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z., do Agencji Konsularnej Rz. P. w Szczecinie, w charakterze Sekretarza Konsularnego II kl., z dniem 1 czerwca 1925 r.

Dr. Łepkowski Konstanty — Tytularny Attaché Poselstwa Rz. P. w Wiedniu, do Centrali M. S. Z., z dniem 30 czerwca 1925 r.

TREŚĆ: 46. Zarządzenie w sprawie częściowej zmiany Zarządzenia o wewnętrznym podziale funkcyj i kompetencyj Centrali M. S. Z. — 47. Zarządzenie w sprawie częściowej zmiany Zarządzenia o wewnętrznym podziale funkcyj i kompetencyj Centrali M. S. Z. 48. Okólnik o nadsyłaniu materjałów ustawodawczych i wydawnictw zagranicznych do bibljotek Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. — 49. Okólnik w sprawie zmiany Rozporządzenia z dnia 27 września 1923 r. № A/II 74 w przedmiocie wydawania paszportów dyplomatycznych i kart podróży M. S. Z. (Feuilles de route). — 50. Instrukcja w sprawie zarządzeń Ministerstwa Spraw Zagranicznych. — 51. Okólnik w sprawie nieujawniania opinji innych władz przez władzę decydującą.—52. Okólnik w sprawie nadsyłania deklaracyj i poświadczeń służby państwowej zaborczej w myśl art. 81 i 84 Ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych. — 53. Komunikat w sprawie kierowania korespondencji do Inspektora Generalnego Urzędów zagranicznych. — 54. Okólnik w sprawie przeprowadzania rewizji przez Inspektora Generalnego podległych M. S. Z. Urzędów zagranicznych. — 55. Okólnik w sprawie przedkładania Prezydentowi Rzeczypospolitej do podpisu dokumentów ratyfikacyjnych, pełnomocnictw dla delegatów Rządu do negocjowania umów międzynarodowych i reprezentowania Polski nazewnątrz, Exequatur dla konsulów państw zagranicznych w Polsce i listów komisyjnych dla konsulów Państwa Polskiego.— 56. Okólnik w sprawie nieścisłej interpretacji Okólnika № K. III. c. 1882 z dnia 7/III. 1924 r.—57. Okólnik w sprawie konwojentów przy transportach emigrantów.— 58. Okólnik w sprawie stwierdzania obywatelstwa polskiego. — 59. Okólnik w sprawie powiadamiania Urzędów administracyjnych I-ej instancji o zakredytowanych opłatach paszportowych. — 60. Okólnik w przedmiocie załatwiania spraw, dotyczących poszukiwań zaginionych obywateli Rz. P. lub ich krewnych zagranicą.— 61. Komunikat w sprawie wysokości opłat, pobieranych od obywateli obcych za wizy paszportowe. — 62, Okólnik w sprawie nadsyłania pism ulotnych propagandowych przeciwgruźliczych. — 63. Okólnik w sprawie opłat za legalizację duplikatów świadectw pochodzenia towaru. — 64. Okólnik w sprawie rejestrów kasowych. — 65. Okólnik w sprawie zabezpieczenia praw z tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum Z. S. R. R. — 66. Okólnik w sprawie Okólnika o „Izbach morskich." — 67. Komunikat w sprawie zmiany lokalów podległych M. S. Z. Urzędów zagranicą. — 68. Okólnik w sprawie należytego adresowania w korespondencji do starostwa błońskiego w Grodzisku. — 69. Sprostowania. — 70. Ruch służbowy w m. kwietniu 1925 r. w Centrali i Urzędach podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych. — 71. Ruch służbowy w m. maju 1925 r. w Centrali i Urzędach podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.